

Napadalec si bo polomil zobe

To je najmnogičnejši del oboroženih sil in se odlikuje po pestrih organizacijskih oblikah in sposobnosti, da deluje hitro, učinkovito, prožno in na najrazličnejše načine. Kako so pripravljene naše enote, smo preverili na teritoriju Bloške planote in Krmsko-mokrškega področja.

Manevrski značaj tega urjenja je bil v boju proti desantom oziroma kako bi med izvajanjem manevra, ob pogostih spremembah situacij različne narave preobrodili nastale težave, izkoristili ugodnosti domačega terena in se tako lotili vojnih akcij ter dejanj, ki bi ustrezala vojnim situacijam ter geografskim in vremenskimi razmeram.

V tej vaji — protidesantni boj — si je agresor prizadeval, da z bojnim učinkom v zaledju napade naše oborožene sile, njihovo infrastrukturo ter politično-gospodarske centre.

To mu ni uspelo, kajti vse ozemlje prizorišča vaj je postalo ena sama partizanska postojanka. Vsi vaščani vasi in naselij od Bloške planote do Rakitne so si ob kateremkoli času prizadevali, da bi bili v okviru svojih možnosti baza splošnega ljudskega odpora. Ne glede na to, da nekatere krajevne skupnosti o vajah niso obvestile krajanov, so le-ti tako toplo in prisrčno sprejeli teritorialce, da so bili mnogokrat presenečeni.

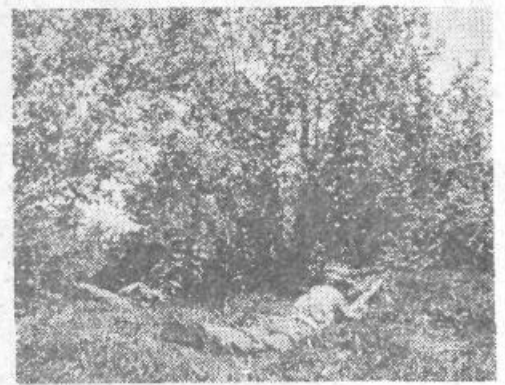
15. maja so našo enoto iz TO brigade Franc Ravbar-Vitez obiskali predsednik IS SO Ljubljana-Šiška Dušan Brekič, predsednica SO Anka Tomjinec, predsednica OK SZDL Nada Svete, sekretar OK ZKS Kos ter komandir PM Franc Peterka. Anka Tomjinec je namenila teritorialcem naslednje besede:

»Ne sme biti niti dela ozemlja, ki bi ga agresorju prepuščali brez boja. Prav tako niti dela ozemlja, ki bi ga začasno zasedel agresor, ne da bi tam ne vodili bojov in nudili množičen odpor ljudstva. Naš samoupravni socialistični družbeni sistem je pogoj svobode, neodvisnosti, suverenosti naših narodov in narodnosti. Zato bi bila vojna proti naši državi brezkompromisen spopad vseh sil in subjektov naše družbe — človeških, moralnih in materialnih.«

Da je mlada generacija, kot v narodnoosvobodilnem boju, najbolj dinamičen in najbolj množičen nosilec vseljidskega odpora ter boja pri obrambi države, so v kulturni predstavi prikazali učenci srednje šole za elektroniko iz Šentvida, ki so teritorialce nepričakovano obiskali, skupaj s pripadniki OK in krajevne organizacije ZRVS. Z enodejankami partizanske tematike, recitacijami in petjem prikazali vso odločenost in borbena pripravljenost mladih, da bi bili v najtežjih pogojih zopet prvi v oboroženem boju in drugih oblikah odpora. Posebna politična odgovornost in združevalna vloga zveze komunistov se je pokazala v tem, da so se komunisti sestali že na samem začetku vaje, določili naloge in se sestajali tudi v

določenih presledkih. Vsekakor so bili vodilna in usmerjevalna sila in so s svojo idejnopolitično akcijo, s stalno prisotnostjo pri pripravljani in uresničevanju vaj zagotovili kar najbolj učinkovito delovanje celotnega obrambno-zaščitnega bojevanja.

Vaja je pokazala, da neugoden odnos med silami ni in ne more biti vzrok za to, da se ne začne aktivna bojna dejavnost. Prav v takšnih razmerah, zlasti še, kadar je odnos med silami izrazito v prid agresorja, je aktivnost edino zagotovilo in pogoj za kontinuiteto in uspešno vodenje oboroženega odpora.

Dve tretjini pripadnikov TO je imelo vse pogoje in jih tudi izrabilo za streljanje iz vsega pehotnega orožja: po enotah in po posameznih specialnostih. Delovale so zaledne, izvidniške, varnostne sile in enote za družbeno politično delo ter zdravstvene ekipe.

Vaja je pokazala, da je že doslej bilo veliko storjenega, saj so koncept splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite sprejeli vsi občani, delavci in delovni ljudje kot obrambo naše nedotakljivosti.

Roman Stana

21. maj — dan vojnega letalstva in protizračne obrambe

Razvoj, dolg 41 let

21. maja 1983. leta je bil obeležen 41. rojstni dan RV in PVO. Osrednja proslava je bila v Domu JLA v Ljubljani, kjer je o ustanovitvi in razvoju RV in PVO spregovoril polkovnik Aleksandar Radovanović. Na proslavi so bili poleg pripadnikov enot RV in PVO tudi gostje iz DO, DPO in DPS, s katerimi sodelujejo in kjer so locirane enote RV in PVO.

Naše vojno letalstvo in protizračna obramba sta nastajala v najtežjih časih, v borbi in revoluciji, v kateri so se naši narodi in narodnosti pod vodstvom tovariša Tita in KPJ borili proti okupatorjem in domačim izdajalcem. Začelo se je z dvema avionoma, s katerima sta heroja Kluz in Čajevec dne 21. 5. 1942 poletela na prve bojne naloge, kjer sta pokazala izredno hrabrost, iznajdljivost in borbenost. Vojno letalstvo se je krepilo in razvijalo v času vojne, nadaljevalo z organiziranostjo in modernizacijo po vojni, vse do danes, ko se je razvilo v močan, moderen in vrhunsko usposobljen rod naših oboroženih sil, naše samou-

pravne, neuvrščene in socialistične skupnosti.

Za vse to pa ima velike zasluge tovariš Tito, saj se je osebno neprestano in neposredno zanimal za razvoj in krepitev našega vojnega letalstva in protizračne obrambe, zavedajoč se njunega pomena in vloge v obrambi naše domovine.

Tako je večkrat prisostvoval manevrom, kjer je še posebno pazljivo spremljal delo vojnega letalstva in protizračne obrambe, prisostvoval prvemu bojnemu streljanju z raketami, prav tako pa je tudi večkrat obiskal enote, vojake in starešine letalske gimnazije »Maršal Tito« v Mostarju, letalskega učnega centra v Zemunu in raketni šolski center na Batajnici.

16. marca 1975. leta pa je prišel v goste na aerodrom Batajnica, kjer je pokazal velik interes glede delovanja in sposobnosti obvladovanja obstoječih naprav, še posebno pa se je zanimal za delo, življenje ter odnos med vojniki. Vsem je zaželel mnogo uspeha v nadaljnjem razvoju vojnega letalstva in protizračne obrambe, mnogo uspeha pri nadaljnji krepitvi naše samoupravne socialistične skupnosti ter jim na koncu dejal, da zahteva obstoječa tehnika visoko moralnopolitično in strokovno usposobljenost vojakov in starešin in da je prepričan, da je to orožje prišlo v prave roke, saj je videl, v kako kratkem času so se naučili rokovati s sodobno tehniko.

Pripadniki RV in PVO so sprejeli te besede svojega vrhovnega komandanta kot obveznost, ki jo dosledno izpolnjujejo.

Matjaž Šribar
Samo Piantan

